

CORDT EINAR TRAP

f. 1859, d. 1937.

VED forhenværende Kontorchef Cordt Traps Bortgang har den Kreds af Mænd og Kvinder, der i Danmark dyrker de økonomiske og sociale Fag, mistet et Medlem, som gennem et langt Liv har ydet godt og solidt Arbejde.

Af Uddannelse var Cordt Trap baade Jurist og Nationaløkonom, men hans Interesser laa saa afgjort paa det sidstnævnte Felt, at han allerede som ganske ung Embedsmand i Finansministeriet gav vægtige litterære Bidrag (bl. a. i dette Tidsskrift) til Diskussionen om de Emner, man i Slutningen af Firserne summarisk sammenfattede under Betegnelsen »Arbejderspørgsmaalet«. Denne Interesse for den socialpolitiske Udvikling, som Cordt Trap bevarede hele sit Liv, førte ham ind i forskellige praktiske Arbejder — som Medlem af Arbejderforsikringsraadet og som Bestyrelsesmedlem af en Række private Institutioner med sociale Formaal, ligesom flere Forsikringsinstituter (Dansk Folkeforsikring og »Kgl. Brand«) drog Nytte af hans omfattende Viden og besindige Raad.

Da Marcus Rubin i 1896 overtog Stillingen som Direktør for det reorganiserede Statens statistiske Bureau, blev Trap hans Efterfølger som Leder af Hovedstadens Statistik. Trap har næppe følt nogen Sorg ved at forlade den røde Bygning, hvor det for en stor Del rutinemæssige Arbejde ikke kunde have synderlig Tiltrækning for en Mand af hans Støbning. Og dog var det maaske noget af et Misgreb, at Trap valgte at blive Chef for statistisk Kontor. Ikke saadan at forstaa, at hans Gerning dør gennem et kvart Aarhundrede ikke var al Ære værd; Cordt Trap førte ikke alene det Arbejde, der var grundlagt af Rubin, videre paa fuldt forsvarelig Vis; han brød ogsaa nu og da nye Baner og kunde sætte sin Signatur paa en lang Række fortræffelige Publikationer, hvis omhyggeligt udarbejdede Tekstafdelinger praktisk talt udeluk-

CORDT EINAR TRAP

f. 1859, d. 1937.

VED forhenværende Kontorchef Cordt Traps Bortgang har den Kreds af Mænd og Kvinder, der i Danmark dyrker de økonomiske og sociale Fag, mistet et Medlem, som gennem et langt Liv har ydet godt og solidt Arbejde.

Af Uddannelse var Cordt Trap baade Jurist og Nationaløkonom, men hans Interesser laa saa afgjort paa det sidstnævnte Felt, at han allerede som ganske ung Embedsmand i Finansministeriet gav vægtige litterære Bidrag (bl. a. i dette Tidsskrift) til Diskussionen om de Emner, man i Slutningen af Firserne summarisk sammenfattede under Betegnelsen »Arbejderspørgsmaalet«. Denne Interesse for den socialpolitiske Udvikling, som Cordt Trap bevarede hele sit Liv, førte ham ind i forskellige praktiske Arbejder — som Medlem af Arbejderforsikringsraadet og som Bestyrelsesmedlem af en Række private Institutioner med sociale Formaal, ligesom flere Forsikringsinstituter (Dansk Folkeforsikring og »Kgl. Brand«) drog Nytte af hans omfattende Viden og besindige Raad.

Da Marcus Rubin i 1896 overtog Stillingen som Direktør for det reorganiserede Statens statistiske Bureau, blev Trap hans Efterfølger som Leder af Hovedstadens Statistik. Trap har næppe følt nogen Sorg ved at forlade den røde Bygning, hvor det for en stor Del rutinemæssige Arbejde ikke kunde have synderlig Tiltrækning for en Mand af hans Støbning. Og dog var det maaske noget af et Misgreb, at Trap valgte at blive Chef for statistisk Kontor. Ikke saadan at forstaa, at hans Gerning dør gennem et kvart Aarhundrede ikke var al Ære værd; Cordt Trap førte ikke alene det Arbejde, der var grundlagt af Rubin, videre paa fuldt forsvarelig Vis; han brød ogsaa nu og da nye Baner og kunde sætte sin Signatur paa en lang Række fortræffelige Publikationer, hvis omhyggeligt udarbejdede Tekstafdelinger praktisk talt udeluk-

kende stammede fra Chefens egen flittige Pen. Men trods alt dette, tror jeg det tør siges, at det praktiske statistiske Arbejde ikke var det Felt, der laa bedst for Traps Evner og Anlæg. Hvad han manglede var den »sjette Sans«, som en svensk Kollega træffende har betegnet som »ett visst närmare knappast definierbart handlag med den empiriska verkligheten«.

Det er blevet sagt mig, at Cordt Traps Hu tidligt stod til Universitetet, og sikkert er det, at han havde flere Betingelser for at beklæde en akademisk Lærestol. Han var i sjælden Grad belæst, og hans ærlige Forskertrang gjorde det let for ham at frigøre sig fra Ensidigheden i den Indstilling til de nationaløkonomiske Problemer, der prægede Universitetsundervisningen i hans Studietid. At han ogsaa besad pædagogiske Evner, derom vidner hans Undervisning i de økonomiske Fag i Officersskolens Generalstabsafdeling, en Lærergerning, han gennem mere end fire Decennier øvede paa en egen stilfærdig Maade, men med udmærkede Resultater. Iøvrigt fik Cordt Trap Forbindelse med Universitetet paa anden Maade end som Lærer. I en lang Aarrække var han Censor ved statsvidenskabelig Eksamen, en Gerning han satte megen Pris paa, ikke mindst fordi den gav ham Anledning til — som han selv sagde — at følge saa nogenlunde med i Faglitteraturen; først da hans Kræfter for faa Aar siden ikke længere strakte til overfor Udviklingens Tempo paa dette Omraade, trak han sig tilbage fra Censorvirksomheden.

Indirekte ydede Cordt Trap et Bidrag til Universitetsundervisningen gennem den Bog, der vel tør betragtes som Hovedværket i hans litterære Produktion, det »Grundrids af Finansvidenskab«, hvis 5te Udgave endnu den Dag i Dag benyttes obligatorisk til Indførelse i Faget. I den lange, udviklingsrige Periode siden Falbe Hansens »Finansvidenskab« maatte udgaa af Undervisningsplanen som forældet, har Traps »Grundrids« gjort stor Nytte ved delvis at udfylde Mangelen af en efter Studiet afpasset systematisk Lærebog i Faget. Ved Cordt Traps Bortgang er det nu blevet paatrængende nødvendigt, at Lærerne ved det statsvidenskabelige Fakultet indfrier en alt for gammel Gæld.

Cordt Trap efterlader Mindet om en Mand, der tilhørte en nu sparsomt forekommende Kulturtype. Han havde efter Faderen, to Kongers højt værdsatte Kabinetsekretær, Udgiveren af »Traps Danmark«, modtaget en Arv af gode Traditioner, som han i sit Liv og Virke holdt højt i Ære. Arbejdsom, retsindig, i bedste

Forstand liberal, kundskabsrig, med aabent Sind og aabent Øje for, hvad der var virkelig godt i Kunst og Litteratur, var den stilsfærdige Mand med den beskedne Fremtræden god at have til Ven. Jeg ved ikke, om Trap havde noget Valgsprog, men skulde jeg give ham ét, maatte det være: »Esse, non videri«; man skulde kende ham godt for rigtigt at forstaa Ægtheden af, hvad der boede i ham.

Adolph Jensen.
